

ONTTROKKEN AAN DE EREDIENST

De laatste Heilige Mis in de kerk van Vastenavondkamp in Blerick: ‘Ons verstand zegt dat het prima is zo, maar ons hart zegt iets anders’

Bron: dagblad De Limburger (online) van 17-05-2026 door Angela Janssens

De altaarsteen, Heilige oliën en het Allerheiligste zijn zondagmorgen uit de Johannes de Doperkerk in Vastenavondkamp gedragen. © Louisa Vergozisi

Blerick

De Johannes de Doperkerk in de wijk Vastenavondkamp is zondag aan de eredienst onttrokken. Tijdens de laatste mis zat de kerk nog één keer helemaal vol. Van de zeven kerken die Blerick ooit had, is er nu nog maar één over.

Het is zo op het oog een apart gebouw voor een kerk, de Johannes de Doperkerk in de Blerickse wijk Vastenavondkamp. Niks geen hoge klokkentoren, maar meer een modern ogende, glazen piramide. „Veel mensen weten niet eens meer dat er hier tussen de woningen aan het St.-Jansplein nog een kerk ligt. Je rijdt eraan voorbij zonder dat je er erg in hebt”, weet Sjaak Laurens, secretaris van de parochie Heilige Lambertus waar ook deze kerk onder valt.

Altaarsteen

„Van de zeven parochiekerken die Blerick ooit had, zijn er de laatste jaren al vijf uit de eredienst onttrokken”, vertelt Laurens. „De kerk van Vastenavondkamp wordt nu de zesde. Na de allerlaatste mis, zullen de altaarsteen, de heilige oliën en het allerheiligste met een koets naar de Antoniuskerk in Blerick worden gebracht. Dat is de enige Blerickse kerk die dan nog overblijft van de zeven.”

Tijdens de laatste mis, zondag, zat de kerk bomvol. © Louisa Vergozisi

Maar eerst stroomt de Johanners de Doperkerk voor de allerlaatste keer nog helemaal vol met gelovigen. Alle banken zijn bezet; de mensen van Vastenavondkamp willen afscheid nemen van 'hun' gebouw. Hier hebben ze immers meer dan vijftig jaar lang lief en leed gedeeld. Geboortes, de eerste heilige communie en huwelijken zijn er gevierd. Velen hebben hier afscheid moeten nemen van hun geliefden en wellicht ook troost gevonden.

Noodkerk

De Sint Jan de Doperparochie is in 1963 ontstaan, tegelijkertijd met de bouw van de toen nieuwe Blerickse wijk Vastenavondkamp, vertelt Harry Quaedvlieg, tegenwoordig vicaris-generaal van het bisdom Roermond. Een jaar of 30 geleden kwam hij als jonge kapelaan vanuit Heerlen naar Blerick. „Ze hadden hier in de jaren zestig aanvankelijk een noodkerk gebouwd, want een nieuwe wijk zonder kerk was in die tijd gewoon ondenkbaar”.

Het altaar is zondag plechtig ontdaan van alle objecten die van een kerk een huis van gebed maken. © Louisa Vergozisi

Uiteindelijk heeft Vastenavondkamp in 1973 een eigen kerkgebouw gekregen. „Het heeft de vorm van een schaapskooi, waarin de herder zijn schaapskudde beschermt”, liet Marije van Knippenberg, secretaris van de clusterparochie tijdens de laatste mis aan de toegestroomde gelovigen weten. „Voor veel mensen is dit het afscheid van een heel dierbaar gebouw. Deze muren hebben meer dan vijftig jaar met ons meegedeeld. Ons verstand zegt dat het prima is, zo. Op papier is sluiting van deze kerk een goede beslissing. Maar ons hart zegt iets anders”.

Het gebouw wordt 53 jaar na de opening gesloopt. © Louisa Vergozisi

Want eerlijk is eerlijk; het is anders op zondagmorgen nooit zo druk in de kerk van Vastenavondkamp, moet het parochiebestuur erkennen. „Als er normaal gesproken zo’n twintig, en soms misschien wel eens vijftig mensen de mis bijwonen, heb je het wel gehad”. Terwijl uit de afscheidspraak van vicaris Quaadvlieg blijkt dat deze parochie in de jaren negentig van de vorige eeuw nog volop leefde. Misdienaars, vrijwilligers, koren; jong en oud deed mee. Maar dat is allemaal verleden tijd.

Wierook

En dus is het moment van afscheid aangebroken. Als de laatste hostie is uitgedeeld en het laatste restje miswijn is gedronken, wordt de altaarsteen uiterst voorzichtig van zijn plek getild en in mooie doeken gewikkeld. Voor de laatste keer stijgt de geur van wierook op. Kaarsen worden gedoofd. Heilige oliën en het Allerheiligste worden door de aanwezige priesters in de armen gesloten. Dan verlaten de gelovigen voor de laatste keer hun kerk. Buiten vormen ze een erehaag bij het kleine paardenkoetsje, dat alle religieuze objecten naar de Antoniuskerk zal brengen.

De religieuze objecten worden per koets naar de Antoniuskerk gebracht. © Louisa Vergozisi

Vaste bezoekers van de Johannes de Doperkerk zullen niet allemaal volgen, zo blijkt. Voor menig hoogbejaarde gelovige ligt de Antoniuskerk nou eenmaal niet op loopafstand. Daarom zal lang niet iedereen nog langer op zondag naar de kerk kunnen gaan. De gezelligheid van het kopje koffie dat na de mis altijd samen werd gedronken, wordt nu al gemist. Maar ach, tijden veranderen nu eenmaal. De kerk van Vastenavondkamp wordt gesloopt en zal plaats maken voor woningen. Wat rest, zijn meer dan vijftig jaar herinneringen.